

D E C I Z I E

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Costea Irina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Xxxx xxxx Valeriu, născut la xx xxxxxxxx xx,
originar și domiciliat în s. xx, r-nul xxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.04.2019 - 22.05.2019;

Instanță de apel: 14.06.2019 - 03.09.2019;

Instanță de recurs: 06.11.2019 - 04.12.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 22 mai 2019, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Xxxx xxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar d tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe termen de 2 ani.*

A fost dispusă încasarea de la Xxxx xxxx în beneficiul statului suma de 1 680 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Xxxx xxxx, acționând în calitate de coautor, de comun acord cu alte persoane, a urmărit scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor, manifestată prin păstrare în scop de înstrăinare și, respectiv, înstrăinarea drogurilor.

La 14 iulie 2018, aproximativ la ora 13:35, în cadrul percheziției efectuate de reprezentantul organului de urmărire penală în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. Tudor Vladimirescu 119, în habitaculul automobilului de model „Citroen C-5” cu n/î K CC 555, condus de către Braga Andrian, au fost depistate și ridicate 3 blistere întregi cu a câte 7 (șapte) comprimate în fiecare, un fragment de blister cu 4 (patru) comprimate și fragment de blister cu 3 (trei) comprimate, pe care sunt imprimate inscripția „Subutex 8mg”, în total - 28 (douăzeci și opt) comprimate, care, conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3292 din 17.07.2018, conțin

substanță psihotropă „Buprenorfin”, în cantitate totală de 0,244 grame, pe care Braga Andrian le-a procurat de la Xxxx xxxx.

La 18 iulie 2018, la ora 11:50, în cadrul percheziției la domiciliul lui Xxxx xxxx din s. Sireți, r-nul Strășeni, în podul casei au fost depistate și ridicate 16 blistere cu inscripția „Subutex 8mg”, în care se conțin câte 7 pastile, iar în total 112 pastile „Subutex”, care conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-4563 din 13.11.2018, conțin substanță psihotropă „Buprenorfin”, în cantitate totală de 0,896 grame, pe care Xxxx xxxx le păstra cu scop de înstrăinare către alte persoane.

În conformitate cu Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „Buprenorfin” este inclusă în categoria substanțelor psihotrope, iar cantitatea care depășește 0,25 grame constituie proporții deosebit de mari.

3. Avocatul Costea Irina în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate minim posibilă.

În motivarea apelului a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a luat în considerație circumstanțe importante, și anume că inculpatul este la prima abatere de la lege, anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, Xxxx xxxx a fost urât folosit în această schemă infracțională, făcându-se abuz de bunățatea lui și de faptul că el mereu reacționa receptiv la rugămințile prietenilor săi. Dacă ar fi cunoscut despre consecințele care aveau să apară de pe urmă acțiunilor sale și că păstrarea sau transmiterea acelor comprimate este ilegală, cu siguranță ar fi evitat să ofere ajutor, or tot prietenul său Cipilenco Victor i-a comunicat că tot ce ține de acele pastile este legal și sunt niște calmante care nu se găsesc în Republica Moldova și de care au nevoie unii bolnavi de aici din țară.

Toată familia Bulgaru este profund afectată de situația prin care trece fiul lor, or, pentru toți tot ce se întâmplă este la nivel de șoc, deoarece până acum Xxxx xxxx a activat legal, ajutându-și mama și tatăl.

Pe de altă parte, anume recunoașterea vinei, manifestarea căinței sincere, recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, reprezintă o tendință de corecție a inculpatului, luând în considerație faptul că ultimul a conștientizat că faptele săvârșite reprezintă un comportament antisocial.

La numirea pedepsei lui Xxxx xxxx, instanța de judecată nu a luat în considerație că el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, astfel de acțiuni ilicite să nu mai comită, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii. Inculpatul a conștientizat deja cât de gravă este fapta comisă și roagă instanța să fie receptivă față de situația în care se află, să i se ofere o șansă să-și continue viața la libertate, el fiind prea slab atât fizic cât și moral pentru condițiile din penitenciar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită

cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu art.art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art.16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Xxxx xxxx se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave.

Cu trimitere la prevederile art.art.61 alin.(2), 75 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a indicat că, la stabilirea și individualizarea pedepsei, prima instanță a stabilit lipsa circumstanțelor agravante, iar ca circumstanță atenuantă a reținut - contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Ținând cont de personalitatea inculpatului, anterior nu a fost condamnat, de cumulul de circumstanțe atenuante precum și noile limite ale pedepsei determinate potrivit art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală coroborat cu art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, și anume închisoare în limita minimă de 4 ani și 8 luni și limita maximă de 10 ani, prima instanță a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare în limitele minime.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art.art.7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii comise, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanțelor atenuante, de personalitatea inculpatului, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu are persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, precum și, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind justificată solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse penale mai blânde, cu suspendarea executării pedepsei, deoarece astfel nu se va realiza scopul pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, prima instanță corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Xxxx xxxx poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

În ce privește argumentele apărătorului cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate, deoarece, prima instanță și-a motivat soluția în partea aplicării categoriei și măsurii

de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este rezonabilă aplicarea pedepsei condiționate.

Subsidiar, instanța de apel a relevat că, textul art.90 alin.(1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Din materialele cauzei, instanța de apel a reținut că, deși au fost îndeplinite cerințele de iure ale instituției suspendării executării pedepsei, prima instanță corect a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, stările de fapt, dar și circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, au pus în vizorul instanței corectitudinea concluziei neaplicării suspendării executării pedepsei. Aceasta deoarece inculpatul a comis cu intenție o infracțiune deosebit de gravă, care atentează la sănătatea publică și conviețuirea socială, Xxxx xxxx nu este la prima abatere, anterior în privința inculpatului a mai fost pornită o cauză penală (cauza penal fiind trimisă în judecată conform revendicării f.d.14), fapt ce denotă că acesta nu a făcut concluziile necesare, nu a călcat pe calea corijării și legea penală nu și-a atins scopul.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a conchis că, concluzia primei instanțe referitor la aplicarea pedepsei privative de libertate în privința inculpatului este legală și întemeiată, deoarece aplicarea prevederilor art.90 Cod penal va face imposibilă atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a lui Xxxx xxxx.

Totodată, instanța de apel a atestat că, circumstanțele la care a făcut referire apărarea în cererea de apel (căința sinceră, recunoașterea vinovăției) au fost luate în considerație, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

5. Avocatul Costea Irina în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, minim posibilă.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel nu a motivat durabilitatea sentinței, doar a indicat, că reeducarea și corectarea inculpatului Xxxx xxxx este posibilă și rațională cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Instanța a indicat că, Xxxx xxxx a recunoscut vina, s-a căit sincer, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate aceste circumstanțe, or, soluția instanței de a menține pedeapsa sub formă de închisoare cu executare pe termen de 4 ani și 8 luni, nu a fost motivată.

Deci, a fost ignorată poziția inculpatului de căință activă și eforturile lui pentru ca să fie descoperită și examinată această infracțiune. A fost ignorată personalitatea lui Xxxx xxxx, care a fost caracterizat în baza raportului caracteristică eliberat de către Inspectorul principal O.S.S. al S.P. nr. 1 Strășeni, ca o persoana pozitivă cu un comportament adecvat, pe numele căruia nu au fost înregistrate plângeri, nu face abuz de băuturi alcoolice și nu se află în vizorul poliției.

Mai mult, la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțe importante, și anume că inculpatul este la prima sa abatere de la lege, anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicului necrolog sau psihiatru, Xxxx xxxx a fost folosit în această schemă infracțională, făcându-se abuz de bunătațea lui și de faptul că el mereu reacționa receptiv la rugămințile prietenilor săi. Dacă ar fi cunoscut despre consecințele care aveau să apară de pe urma acțiunilor sale și că păstrarea sau transmiterea acelor comprimate este ilegală, cu siguranță ar fi evitat să ofere ajutor, or, tot prietenul său Cipilenco Victor i-a comunicat că tot ce ține de acele pastile este legal și sunt niște calmante care nu se găsesc în Republica Moldova și de care au nevoie unii bolnavi de aici din țară. Toată familia Bulgaru este profund afectată de situația prin care trece fiul lor, or, pentru toți tot ce se întâmplă este la nivel de șoc, deoarece până acum Xxxx xxxx a activat mereu legal, ajutându-și mama și tatăl.

Pe de altă parte, anume recunoașterea vinei, manifestarea căinței sincere, recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu reprezintă o tendință de corecție a inculpatului, luând în considerație că ultimul a conștientizat caracterul antisocial al faptelor săvârșite.

La aplicare pedepsei lui Xxxx xxxx, instanța de apel nu a luat în considerație că el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, astfel de acțiuni ilicite să nu mai comită, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii. El a conștientizat deja cât de grave sunt faptele pe care le-a comis și a rugat instanța să fie receptivă față de situația în care se află, să i se ofere o șansă să-și continue viața la libertate, el fiind prea slab atât fizic cât și moral pentru condițiile din penitenciar.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece, instanțele de fond, la capitolul individualizării pedepsei inculpatului, și-au motivat suficient soluțiile, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat de avocat în interesele inculpatului, se reține că recurentul invocă temeiurile care sunt prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul Penal

constată că acesta nu și-a găsit confirmare, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Instanța de recurs reține, că solicitarea recurentului privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art.90 Cod penal în privința inculpatului este neîntemeiată, or, doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse cu suspendarea executării. Instanța de apel a argumentat detaliat soluția sa referitor menținerea sentinței și necesitatea executării pedepsei sub formă de închisoare, iar recurentul nu a prezentat careva argumente plauzibile ce ar necesita modificarea deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul Penal relevă că, textul art.90 alin.(1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „ Dacă ... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei ... indicând numai decît în hotărâre motivele...”.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație la aplicare pedepsei

inculpatului că, el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, astfel de acțiuni ilicite să nu mai comită, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii, or, anume aceste circumstanțe luate în considerație, au permis stabilirea pedepsei inculpatului la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Costea Irina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Xxxx xxxx Valeriu*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 17 ianuarie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac